

पुरमार्गे पु० इत० । नगरमार्गे कुमा० ४११ स्तो० ।

पुरमानिनी स्त्री नदीभेदे भा०भी० ६५० ।

पुरय पु० नदीभेदे ऋ० ६ ६३ ६ भा० ।

पुररञ्च पु० पुरं रञ्चति रञ्च-ञञ्च उ०स० । नगररञ्चके
स्थिति इत० । पुररञ्चिन् तदर्थे ।

परला स्त्री पुर-कञ्च । दुर्गायां हेतवः ।

पुरवासिन् त्रि० पुरे वसति स्थिति । नगरवासिनि पुरे
जने स्त्रियां ङीप् ।

पुरशासन पु० पुरं शास्ति शास-ल्यु । महादेवे कुमा० ७।१०

पुरश्चरण न० पुरश्+चर-भावे ल्युट् । अथत आचरणे
तन्त्रोक्ते गृहीतमन्त्रसिद्धिहेतुप्रयोगभेदे तत्प्रकारादि
तन्त्रसारे उक्तं यथा

“अथ पुरश्चरणं योगिनीहृदये “गुरोराज्ञां समादाय
मुद्रान्तःकरणो नरः । ततः पुरस्त्रियां कुर्यान्मन्त्रसिद्धि
काम्यया” । तस्य नित्यतामाह “जीवहीनो यथा देही
सर्वकर्मसु न क्षमः । पुरश्चरणहीनोऽपि तथा मन्त्रः
प्रकीर्त्तितः” । तस्मादादौ स्वयं कुर्याद्गुरुं वा कार-
येद्बुधः” योगिनीहृदये “गुरोरभावे विप्रं वा सर्वप्राणि-
हिते रतम् । क्षिप्रं शास्त्रविदं भित्तिं नानागुणसम-
न्वितम् । स्त्रियं वा सद्गुणोपेतां सपुत्रां विनियोजयेत् ।
आदौ पुरस्त्रियां कर्त्तुं स्थाननिर्णयं चक्षते” । योगिनी
हृदये “पुण्यक्षेत्रं नदीतीरे गुहा पर्वतमस्तकम् । तीर्थ-
प्रदेशाः सिन्धुतां सङ्क्रमः पावनं वनम् । उद्यातानि वि-
विक्तानि बिलमूलं तटं गिरेः । तुलसीकाननं शोभं
दृष्टव्यं शिवालये । अश्वत्थामलकीमूलं गोशाला
जलमध्यतः । देवतायतनं कूर्चं ससङ्ख्यं निजं गृहम् ।
साधने तु प्रशस्तानि स्थानान्येतानि सन्निष्ठाम् । अथ
वा निवनेत्यत्र यत्र चित्तं प्रसीदति” । वायवीयसंज्ञि-
तायानपि “सर्वस्याधे गुरोरिन्दोदीर्घस्य च जलस्य
च । विप्राणाञ्च गवां चैव सन्निधौ गम्यते जपः” । तथा
“गृहे शतगुणं विद्याद्गोष्ठे जलगुणं भवेत् । कोटिर्देवा-
लये पुण्यमननं शिवसन्निधौ । गृहे गोष्ठे तद्गोष्ठे च
नदीनदशिवालये । गुरोवां सन्निधौ च जपः प-
रमोमतः । स्तोत्रदृष्टगव्यान्तद्गुहातद्गुविर्जिते । एका-
नप्रवश्ये निन्दारहिते भक्तिसंयुते । स्वदेशे धार्मिके
देशे सुभिद्ये निरुपद्रवे । रस्ये भक्तजनस्थाने निव-
सेत्तापसः प्रिये । । गुह्यां सन्निधाने च चित्तं काय-
स्थले तथा । प्रेतभूत्यादिरुच्यैव तत्तत्कल्पप्रकाशितम् ।

एषामन्यतमं स्थानमाश्रित्य जपमाचरेत् । इत्यत्र यामे
जपेन्मन्त्रो तत्र कूर्मं विचिन्तयेत्” गौतमीये “पर्वते
सिन्धुतीरे वा पुण्येऽरण्ये नदीतटे । यदि कुर्यात्
पुरश्चर्यां तत्र कूर्मं न चिन्तयेत् । यामे वा यदि वा
वास्तौ गृहे तत्र विचिन्तयेत्” रुद्रयामले “जपमेकगुणं
गृहे गोष्ठे दशगुणं भवेत् । वनान्तरे शतगुणं तद्गोष्ठे
च सहस्रकम् । नदीतीरे जलगुणं नगार्ये कोटिसम्प-
तम् । शिवालये कोटिशतमननं शुद्धसन्निधौ” । अथ
पुरश्चरणे भक्ष्यादिनियमाः गौतमीये “पुरश्चरणजपमन्त्रो
तत्र भक्ष्यं विवेचयेत् । अन्यथा भोजनादोषात् सिद्धि-
हानिः प्रजायते । शक्ताञ्च समन्वयान्मन्त्रसिद्धि-
सीद्धया । तन्त्रादित्यं प्रयत्नेन शक्ताज्ञाशी भवेत्तरः” ।
अगस्त्यसंहितायाम् “तिलाञ्चैव सितासुद्धाः कन्दः केसुक
वर्जितः । नारिकेलफलञ्चैव कदली लवनी तथा । आ-
म्रमालकञ्चैव पनसञ्च हरीतकी । व्रतान्तरे प्रशस्तञ्च
हविष्यं सम्यक्ते बुधैः” । व्रतान्तरे इति “हेमलिक
सितास्त्रिजं धान्यं सुहास्त्रिजं यवाः । कलायकङ्गुनी-
वारा वास्तूकं हिल्लभोष्णिका । पटिकाः कालशकानि
मूलकं केसुकेतरत् । लवणे सिन्धुसासुदे गव्ये च दधि-
सर्पिणी । पयोऽलुङ्गृतसारञ्च पनसाञ्च हरीतकी । पि-
प्पनीजीरकञ्चैव नागरङ्गकतिलिङ्गी । कदली लवनी
धान्नी फलान्यगुहमेक्षवम् । अतैलपकं सनयो हवि-
ष्याञ्चं प्रचक्षते । भुञ्जानो वा हविष्याञ्चं शाकं याव-
कमेव वा । पयोमूलं फलं वापि यत्र यत्रोपलभ्यते ।
रक्षाफलं तिलिङ्गीकं कमलानागरङ्गकम् । फलान्ये-
तानि भोज्यानि एभ्योऽन्यानि विवर्जयेत्” यत्तु योगिनी
तन्त्रे “चिञ्चाञ्च नालिकाशकं कलायं लज्जन्तथा ।
कदम्बं नारिकेलञ्च व्रते कृष्णालकं त्यजेत्” इति तत्तु
व्रतान्तरे बोद्धव्यम् । तथा वक्ष्यामि “विवर्जयेन्मधुक्षार
लवणं तैलमेव च, ताम्बूलं कांस्यपात्रञ्च टिवाभोजन-
मेव च” । तथा “क्षारञ्च लवणं मांसं गृह्णन् कांस्यभो-
जनम् । माषाटकीमस्त्रारं चनकान् कोष्ठवानपि । कौ-
टिल्यं क्षौरमभ्यङ्गमनवेदितभोजनम् । अशङ्कलित
जलञ्च वर्जयेन्मर्दनादिकम् । स्नायाञ्च पञ्चगव्येन तैलला-
मलकेन वा । मन्त्रजाप्यक्षपानीयैः स्नानाचनभोज-
नम् । कुर्याद्यथोक्तविधिना त्रिसन्ध्यं देवतार्चनम् ।
अपवित्रकरो नग्नः शिरसि प्राद्वतोऽपि वा । प्रलपन
प्रजमेदुयावत्तावद्विस्तृतमुच्यते” । नारदीये “मृदु घीण”